



www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 34-A DUPĂ RUSALII

A Întoarcerii Fiului risipitor

SF. IER. CUV. VASILE MĂRTURISITORUL

**SF. SFÎNȚIT MC. PROTERIE,
PATRIARHUL ALEXANDRIEI**

„Și i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui; Și aduceți vițelul cel îngrășat și-l înjunghiați și, mâncând, să ne veselim; Căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.” (Luca -15, 21-24)

Iubiților, de o săptămână a început Triodul, vremea marilor nevoințe duhovnicești. Primele trei duminici se numesc „vestitoare”, căci ele vestesc vremea pocăinței, vremea unui urcuș duhovnicesc, la care Biserica ne invită pe toți. Dacă prima duminică ne-a arătat cât de importantă este virtutea smereniei, această a doua duminică ne vorbește despre pocăință.

Sfânta evanghelie ne arată imaginea unui tată care avea doi fii, pe care i-a iubit, i-a crescut, le-a dat tot ce avea.

Dar cel mai mic se consideră lipsit de libertate și, fără multă chibzuință, s-a dus în fața tatălui să-i ceară partea de avere, iar tatăl cu dreptate le-a împărțit averea. Fiul cel mic nu a mai stat pe gânduri, și-a luat partea de avere care i se cuvenea și a plecat într-o țară îndepărtată, departe de tatăl său. S-a considerat liber, și-a căutat prieteni la fel de „liberi” ca și el, cu care și-a cheltuit avuția. Scriptura ne spune că și-a cheltuit averea cu desfrânatele. Multe traduceri spun despre el, definindu-l fiul curvar. Ce trist renume și-a făcut și cu câtă ușurință a cheltuit tot. Ajunsese cunoscut în lumea lui ca un mare porcar, dar el era mereu flămând și o neliniște îi mișcă sufletul. S-a trezit dintr-o dată că lumea în care se află, demnitățile pe care le câștigase și renumele său, nu se potriveau deloc cu ceea ce fusese el cândva în casa



SĂ NE ÎNTOARCEM

LA DRAGOSTEA TATĂLUI CERESC



tatălui său. S-a gândit că, acasă și slugile tatălui său stau cu mult mai bine decât el. Nu se mai suporta. Și-a adus aminte de dragostea tatălui și de supărarea pe care i-o provocase. Și-a adus aminte de blândețea lui, de chipul lui, de faptele dragostei tatălui său. Tânjea să-i cadă la piept și să-i spună „am greșit”. El, fiul risipitor, nu mai așteaptă nimic, se ridică și pleacă la tatăl. Iar tatăl scruta adâncurile așteptându-l să vină. Îl primește, redându-i demnitatea de fiu, nu cea de slugă pe care gândise fiul să i-o ceară.

Cât de impresionante sunt aceste pagini de evanghelie, unice! Să constați că de fapt tatăl era risipitorul, că nu a ținut cont de nimic, că a făcut cină, i-a dat haină, inel și încălțăminte, că nu a ținut cont de invidia și neputința fratelui mai mare și a căutat să-și arate iubirea să de părinte adevărat, care nu i-a pomenit fiului rătăcitor nimic din toate câte greșise și l-a primit cu bucurie, căci mort a fost și a înviat, pierdut a fost și s-a aflat.

Nu simți că te regăsești cumva în aceste cuvinte? Nu simți cum îți plânge sufletul văzând marea iubire a tatălui din evanghelie? Nu simți o dorință de a

te întoarce la tatăl, de a părăsi totul și a te întoarce în dragostea tatălui tău?

Unul dintre poeții creștini de altă dată insistă zicând: „și fericit este acela care dintr-o dată / a înțeles că Dumnezeu este Tată”. Evanghelia este o invitație către întoarcerea noastră din calea păcatului către Dumnezeu. Așa cum și Petru, după ce s-a lepădat de Hristos, a ieșit afară și a plâns cu amar, iar Hristos l-a primit din nou în apostolie în ceata celor 12; la fel ca femeia păcătoasă care cu lacrimi a spălat picioarele Mântuitorului și care a auzit de la Hristos „iertate sunt păcatele tale cele multe”; la fel cum ninivitenii s-au pocăit de la mic la mare și s-au întors la Dumnezeu din calea păcatului, așa a făcut și fiul risipitor și Tatăl l-a iertat. Așa va fi și cu noi, dacă ne întoarcem cu adevărat la Dumnezeu, iertate vor fi păcatele noastre cele multe.

De aceea, în perioada care urmează, biserica ne va pune înaintea multe chipuri de pocăință. Ne va arată și cum să ne mărturisim păcatele, dar va pune la inima noastră și amenințările celor nepocăiți. ❖

Părintele Dinu Pompiliu



SFINȚII CUVIOȘI



IOAN CASIAN ȘI GHERMAN DIN DOBROGEA

**Biserica Ortodoxă îi cinstește pe Sfinții
Ioan Casian și Gherman din Dobrogea
la 29 februarie în anii bisecți,
și pe 28 februarie în ceilalți ani.**

Sfântul Ioan Casian a trăit în secolele IV și V. S-a născut pe la anul 360, într-o familie de oameni de frunte, în Scitia Mică, pe plaiuri dobrogene, în Ținutul Casienilor. A primit o educație aleasă, poate la Tomis, căci cunoștea bine cultura greacă și latină. Se pare că a intrat de tânăr într-o mănăstire din regiune, dobândind aici și o pregătire teologică.

Pe la anul 380, însoțit de sora sa și de prietenul său Gherman pleacă la Locurile Sfinte unde a trăit Mântuitorul. S-au așezat într-o mănăstire lângă Betleem, iar după cinci ani, pleacă spre pustiu în Egipt, unde cei doi prieteni rămân șapte ani. După o scurtă reîntoarcere la Betleem, mai stau câțiva ani în Egipt, căutând desăvârșirea duhovnicească.

Siliți de împrejurări, Ioan și Gherman, vin la Constantinopol pe la anul 400, unde îl cunosc pe Arhiepiscop, marele dascăl și teolog Sfântul Ioan Gură de Aur. Acesta îl hirotonește pe Ioan Casian diacon, iar pe Gherman preot. După arestarea și exilul Sfântului Ioan Gură de Aur, în anul 405 Casian și Gherman pleacă la Roma, pentru a-l ruga pe papa Inocențiu I să-l ajute pe Sfântul Ioan Gură de Aur. Intervenția papei n-are însă nicio urmărire, iar cei doi rămân un timp la Roma. Se pare că aici a murit Cuviosul Gherman; căci nu mai avem nici-o veste despre el.



Ioan Casian pleacă la Massilia, în sudul Galliei (azi Marsilia), unde este hirotonit preot și întemeiază două mănăstiri, una de călugări și alta de călugărițe, pe la anul 415. Le dă aceleași rânduieli de viață ca cele pe care le-a cunoscut la Betleem și în pustiiurile Egiptului. A murit probabil pe la anul 435. Curând, a fost cinstit ca sfânt, la început în Marsilia și în sudul Galliei, cu zi de prăznuire 23 iulie.

Cuviosul Ioan Casian este autorul primelor reguli monahale din Apus, și a unor „Convorbiri cu Părinții” pe care el și prietenul său Gherman le-a avut cu monahi desăvârșiți din pustia Egiptului. Găsim în această carte întrebările celor doi prieteni și răspunsurile primite, deci un Pateric.

În aceste Convorbiri, Gherman este prezentat ca „sfânt”, ceea ce arată că Ioan Casian i-a păstrat aceeași admirație și prețuire

chiar și după moarte. Fără îndoială că și alți contemporani care-l cunoscuseră pe Cuviosul Gherman l-au socotit „sfânt”, atât pentru cultura lui, cât, mai ales, pentru sfințenia vieții sale. Din aceleași motive, în 1992 Sfântul Sinod a hotărât ca daco-romanul Gherman să fie trecut în sinaxarul sfinților români, alături de Sfântul Ioan Casian, și să fie prăznuit împreună la 29 februarie. Sunt doi călugări învățați care au făcut cinste neamului nostru și care au adus o contribuție de seamă la formarea teologiei patristice și a spiritualității răsăritene.

Astăzi o parte din moaștele sale se află la mănăstirea sa din Marsilia, Abația Sfântul Victor. În țara noastră, în Dobrogea, în Ținutul Casienilor, în 2001 s-a ridicat o mănăstire cu hramul Sfântul Cuvios Ioan Casianul, iar nu departe se află o peșteră ce-i poartă numele. ❖

Un ostenitor smerit în slujirea aproapelui

Ne-a părăsit săptămâna trecută Părintele Gheorghe Tudorache, cel care, cu ani în urmă, a slujit și în biserica Șerban Vodă. Vestea plecării sale timpurii la Domnul ne-a întristat, dar cu siguranță prin rolul său de înger, de mângâietor mai ales al celor de la centrul HIV, Vidra, și-a împlinit misiunea sa pe pământ. Iar slujirea cu milă a semenilor săi îl va ajuta să dea răspuns bun la scaunul de judecată.

Dorim să vă reamintiți de seriozitatea, blândețea, și smerenia celui care a fost Părintele Gheorghe Tudorache, să-i aprindeți o lumânare celui care ne-a pomenit și pe noi în Sfântul Altar al bisericii noastre și să-l pomeniți și dumneavoastră în rugăciune.

Redăm în continuare mesajul de condoleanțe al Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la slujba de înmormântare a Părintelui Gheorghe Tudorache (1957-2016).

„Am primit cu întristare vestea trecerii din această viață a Părintelui Gheorghe



Tudorache, preot paroh la Parohia Cuvioasa Parascheva și Sfântul Ioan Rusu, Protoieria Sector V Capitală, fost preot de caritate, între anii 2008-2015, la Centrul HIV – Vidra din Protopopiatul Ilfov-Sud.

Plecarea lui neașteptată dintre noi reprezintă o grea pierdere pentru familia sa, pentru

credincioșii pe care i-a păstorit, precum și pentru cei care l-au cunoscut și prețuit.

Preot duhovnicesc și harnic, smerit și jertfelnic, Părintele Gheorghe Tudorache a fost un conștiincios slujitor al sfântului altar și al oamenilor. El rămâne un exemplu, prin modul în care a înțeles că slujirea lui Hristos și a Bisericii Sale trebuie însoțită de slujirea aproapelui bolnav, sărac sau singur.

La acest ceas de vremelnică despărțire, întru așteptarea Învierii de obște, ne rugăm Milostivului Dumnezeu să primească alături de slujitorii Săi sufletul Părintelui Gheorghe Tudorache, slujitor jertfelnic, bun și iubitor față de aproapele său, smerit și ziditor de suflete.

Împărtășim părintești condoleanțe și înecuvântări familiei îndurerate și enoriașilor Parohiei Cuvioasa Parascheva și Sfântul Ioan Rusu.

Veșnica lui pomenire din neam în neam!”

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

POMENIREA MORȚILOR – MOȘII DE IARNĂ

Una din cele mai des oficiate ierurgii din Biserica Ortodoxă Română este parastasul, iar în zilele în care se fac pomenirile de obște bisericile devin neîncăpătoare.

De ce? Pentru că românii au un cult deosebit al moșilor și strămoșilor, dar și pentru că Sfintele Liturghii, parastasele și milosteniile sunt cele care mângâie și ridică sufletele celor adormiți. Odată ce un om a adormit în Domnul – nu a murit sau mai rău, a trecut în neființă! – i se fac pomeniri individuale, mai ales la 3 și 9 zile, la trei săptămâni și 40 de zile, la 3, 6, 9 luni, la 1 an și mai apoi din an în an până la 7 ani. Biserica a rânduit pomenirea morților peste an, în special sâmbăta. Cei mai mulți creștini prăznuiesc Sâmbetele morților, respectiv Moșii de iarnă – înaintea Duminicii Înfricoșătoarei Judecăți din Perioada Trio-dului, Moșii de vară – înaintea Duminicii Pogorării Duhului Sfânt, și Moșii de toamnă – în sâmbăta dinainte cu o săptămână de începutul Postului Crăciunului.

Deosebit de important pentru sufletele celor dragi ai noștri plecați la Domnul, este pomenirea lor la Sfânta Liturghie. Cu cât noi participăm mai des la Sfânta Liturghie în duminici și sărbători și îi pomenim pe cei adormiți în pomelnicul cu vii și adormiți pe care îl dăm la Altar, cu atât mai mult aducem sufletul în comuniune cu Hristos în Sfântul Potir.

Biserica face și ea însăși pomenirea răposaților și se roagă pentru ei zilnic, mai în



toate slujbele sale, ca de pildă la Litie și Miezonoptică, dar mai ales la Liturghie. Aici pomenirea se face de mai multe ori, dar îndeosebi la Proscomidie, la ieșirea cu cinstitele Daruri și după Sfințirea Darurilor, în cursul rugăciunii de mijlocire generală pentru vii și morți, când preotul pomenește în taină pe toți repausații, cu cuvintele „Pomenește, Doamne, pe toți cei adormiți întru nădejdea învierii și a vieții celei de veci și-i odihnește pe dânsii, Dumnezeul nostru, unde strălucește lumina feței Tale.”

Biserica pomenește pe răposați în toate sâmbetele de peste an. Sâmbăta e ziua din cursul săptămânii închinată amintirii tuturor Sfinților și răposaților, deoarece cuvântul „Sâmbătă” (adică Sabat) înseamnă odihnă; e ziua în care Dumnezeu S-a odihnit după

zidirea lumii și în care, deci, cerem și noi odihnă pentru cei răposați, după ostenele și alergarea din această viață și pentru că Sâmbăta e ziua în care Mântuitorul a stat în mormânt cu trupul, iar sufletul s-a pogorât la iad, ca să elibereze din el pe toți dreptii cei din veac adormiți.

În Sâmbăta lăsatului sec de carne (numită Moșii de iarnă), pentru că Duminica următoare este închinată pomenirii Înfricoșătoarei Judecăți și celei de A doua veniri a Domnului, la care ne vom înfățișa toți, facem rugăciune pentru răposați, ca Dumnezeu să se îndure de ei la Judecata de apoi. Pentru că mulți creștini au murit pe neașteptate și fără pregătirea sau pocăința necesară, Biserica face mijlocire pentru toți aceștia, ca sa se bucure de fericirea veșnică. ❖

Prin mâna preotului lucrează Dumnezeu în viețile noastre

De ce sărutăm mâna episcopului sau a preotului? Pentru că prin mâna preotului, păcătoasă sau nu, trece Harul lui Dumnezeu!

Atunci când credinciosul sărută mâna preotului, atunci el sărută Taina Preoției cu care a fost investit prin hirotonie preotul. Măinile preotului se ridică la rugăciune pentru întreaga comunitate și Dumnezeu îl ascultă pe el. Prin mâinile episcopilor și preoților vine în Biserica Ortodoxă tot harul vindecător și luminător al sufletelor noastre: primim prin mâna preotului dezlegare de păcate la Spovedanie; tot mâna preotului sfințește undelelemnul la Taina Sfântului Maslu, iar prin mâna episcopului și a preotului se sfințesc bisericile, paraclisele, mănăstirile, altarele, sfintele vase și icoanele. Prin mâna preotului se unește bărbatul cu femeia în Taina Cununiei, primind binecuvântarea lui Dumnezeu. Iar prin mâna episcopului se hirotonesc noi preoți și se tund în monahism călugări și călugărițe.

Sfântul Ioan Gură de Aur spunea: „Știți de ce sărutăm mâna preotului? Pentru că mâna preotului ne dă ceea ce nici o altă mână de muritor nu ne poate da, Sfânta Împărtășanie!” Așadar, prin această săru-

tare a mâinii preotului aducem respectul, și cinstirea preotului, ca unul ce ne oferă, după porunca Domnului, cel mai mare Dar, Trupul lui Hristos, arvuna vieții veșnice, Împărăția cerurilor.

Prin urmare, gestul de a săruta mâna unui preot este profund filial, uman și creștinesc, exprimând bucuria părtășiei la mântuirea ce se împlinește prin oameni, de către oameni și pentru oameni.

Deși nimeni nu vă obligă să sărutați mâna preotului, căci acest gest trebuie să vină din inimă, primiți binecuvântare prin mâna episcopului sau preotului, căci Sfântul Ambrozie al Milanului spune: „Preotul este ambasadorul iubirii lui Hristos”. Iar Sfântul Ioan Gură de Aur spunea: „Dacă aș întâlni un preot și un înger m-aș pleca întâi preotului până la pământ și i-aș săruta mâna sfințitoare și apoi m-aș pleca îngerului”. ❖

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII ȘI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	16 ³⁰ -17 ³⁰	Lb. engleză - clasele III-IV	Prof. Turcsany Manolescu Daniela
Marti	14 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	Lb. română - clasele VII-VIII	Prof. Stănescu Doina
Marti	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Lb. română - clasele XI-XII	Prof. Stănescu Doina
Joi	13 ³⁰ -15 ⁰⁰	Lb. română/matematică - clasa a IV-a	Prof. Ruscescu Georgeta
Joi	16 ⁰⁰ -17 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Prof. Stuparu Germina
Sâmbătă	15 ³⁰ -17 ³⁰	Matematică - clasele VII-VIII	Ing. Tomescu Paul

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 21-28 FEBRUARIE 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 28 februarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 34-a după Rusalii (a Întoarcerii Fiului Risipitor) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 2 martie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 4 martie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 5 martie	06 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	Sâmbăta morților - Moșii de iarnă - Sfânta Liturghie, Pomenirea morților
Duminică 6 martie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica Înfricoșătoarei Judecăți - Utrenia, Sf. Liturghie

NOI HOTĂRÂRI ALE SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

În Ședința de lucru din 25 februarie 2016, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a luat câteva hotărâri, dintre care menționăm:

❖ A aprobat canonizarea cuvioșilor Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stânișoara, județul Vâlcea, cu ziua de pomenire 3 septembrie și a cuvioșilor Daniil și Misail de la Mănăstirea Turnu, cu ziua de pomenire 5 octombrie;

❖ A reafirmat importanța patrimoniului cultural religios și obligația conservării, consolidării și restaurării bisericilor monumente istorice, precum și necesitatea continuării lucrărilor începute de construire a unor lăcașuri de cult, deși sprijinul statului în acest sens s-a diminuat în mod îngrijorător;

❖ A stabilit etapele de pregătire a „Întrunirii internaționale a tineretului



ortodox”, care va avea loc la București, în perioada 1 - 4 septembrie 2016, eveniment organizat de Patriarhia Română și Arhiepiscopia Bucureștilor;

❖ A acordat binecuvântare unui grup de juriști ortodocși români pentru înființarea „Asociației juriștilor ortodocși”, cu scopul apărării și susținerii instituției Bisericii și a activităților ei în societate;

❖ A instituit bursa de merit „Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul” pentru elevi și studenți cu rezultate școlare deosebite, dar care aparțin unor familii cu venituri reduse;

❖ A luat act cu apreciere de activitatea pastorală a ierarhilor din afara granițelor țării în anul 2015, cu perspectiva înființării unor noi unități bisericești. ❖

Biroul de Presă al Patriarhiei Române

Activitatea social-filantropică a B.O.R.

Miercuri, 24 februarie 2016, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel a avut loc ședința anuală de lucru a Adunării Naționale Bisericești, organismul central deliberativ al Bisericii Ortodoxe Române pentru probleme administrative, sociale, culturale, economice și patrimoniale.

În deschiderea ședinței, Patriarhul României a accentuat necesitatea consolidării activităților multiple ale Bisericii, a cooperării dintre clerici și mireni, a evidențiat importanța misiunii laicului ortodox și cultivarea statorniciei în credință într-o lume schimbătoare.

Din rapoartele prezentate s-a conturat, printre altele, preocuparea constantă pentru activități social-filantropice susținute (n.r. - acelea pe care de cele mai multe ori le ignoră mass-media sau diverse ONG-uri, etc). Anul 2015 a excelat în acțiuni și fonduri alocate de Biserică în acest sens. În prezent în țară activează 766 de instituții și servicii sociale, dintre care: 150 cantine sociale și brutării, 52 instituții medicale și farmacii, 97 centre de zi pentru copii, 54 centre educaționale, 16 centre de zi pentru vârstnici, 50 centre rezidențiale pentru vârstnici, 25 centre comunitare, 37 centre de tip familial, 40 grădinițe sociale și after-school, 14 locuințe protejate, 78 centre de informare, consiliere și resurse, 2 instituții de învățământ pentru adulți, 16 centre de urgență (pentru persoane fără adăpost, victime ale violenței domestice și ale traficului de persoane), 9 campusuri de tabără și alte 126 de

instituții sociale cu specific diferit.

Semnificativ este numărul celor 489 de proiecte și programe sociale care se află în derulare în B.O.R., dintre care 326 finanțate din fonduri proprii, 41 cu finanțare publică, 35 cu finanțare externă și 87 cu finanțare mixtă.

În anul 2015 au beneficiat de asistență socială de specialitate 31.498 copii din așezămintele sociale ale Bisericii Ortodoxe Române, dar mai ales din familii sărace și fără posibilități de întreținere sau cu părinți aflați la muncă în străinătate, 3.707 persoane cu dizabilități (deficiențe de vorbire, vedere și auz, consumatori de droguri sau alte tipuri de dependențe, persoane infectate cu HIV/SIDA etc.), peste 21.010 persoane vârstnice din așezămintele de protecție socială bisericești, din centrele sociale de tranzit și adăposturi de noapte, bătrâni singuri, nedepasabili, abandonți de familie și cu grave probleme de sănătate, 23.934 șomeri, adulți în dificultate, victime ale traficului de persoane, victime ale violenței familiale, deținuți eliberați, victime ale calamităților naturale și aproximativ 8 387 persoane din alte categorii sociale defavorizate.

În 2015 numai prin birourile social-filantropice din eparhii s-au acordat ajutoare financiare directe în valoare de 11.605.048 lei și ajutoare materiale în valoare estimată de 22.912.063 lei.

În ansamblu, pentru susținerea întregii activități de asistență socială și filantropică și pentru sprijinirea sinistraților, în anul 2015 la nivelul Patriarhiei Române

s-au cheltuit aproape 123 milioane lei, fără însă a include și activitățile social-filantropice și educațional-culturale desfășurate permanent de parohiile și mănăstirile Patriarhiei Române din țară și străinătate.

Să mai amintim că membrii mireni ai Adunării Naționale Bisericești au exprimat îngrijorarea și au dezaprobat atacurile nedrepte ale unor ONG-uri anti-creștine împotriva Bisericii cu scopul discreditării ei și subminării valorilor naționale și spirituale din spațiul românesc. De aceea este de mare importanță implicarea susținută a mirenilor în a face cunoscut mesajul Bisericii în societate și a prezenta real lucrarea și preocupările acesteia. ❖

*Sursa informațiilor
Biroul de Presă
al Patriarhiei Române*



Rugăciunea

Rugăciunea deplină pentru celălalt este cea însoțită de durerea ta pentru el sau jertfa ta prin darul faptei tale. Căci numai în această stare de jertfă intru la Dumnezeu împreună cu Hristos, de la Care am primit puterea jertfei Lui. Trebuie să mă topesc de iubirea și mila pentru celălalt în Dumnezeu și în celălalt, pentru a mă împărtăși de Dumnezeu, Care e milă și iubire. ❖

*Pr. Dumitru Stăniloae – din
„Rugăciunea lui Iisus
și experiența Duhului Sfânt”*